

Dictamen en relació amb la consulta plantejada sobre la cessió de dades a la Inspecció regional de l'Agència Tributària referent a les targetes sanitàries expedides als estrangers, que hagin estat utilitzades en els exercicis 2014, 2015 o 2016

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades una consulta relativa a una sol·licitud de dades que hauria formulat la Inspecció Regional de l'Agència Tributària (en endavant, l'Agència Tributària), a una entitat de l'àmbit de la salut.

Concretament, s'exposa que l'Agència Tributària hauria sol·licitat *“una relació, per targeta i dia, de targetes sanitàries expedides a estrangers, que hagin estat utilitzades en els exercicis 2014, 2015 o 2016; especificant un contingut mínim de dades que inclou la data d'utilització.”*

Segons la consulta, la inclusió de la data d'utilització suposa identificar la data d'accés als serveis sanitaris, per la qual cosa es pregunta si informar de la data d'accés als serveis sanitaris seria una comunicació de dades sanitàries.

(...).

Analitzada la petició, que s'acompanya de còpia del requeriment d'obtenció d'informació que hauria formulat l'Agència Tributària a l'entitat de l'àmbit de la salut, amb especificació de les dades que es sol·liciten, i la normativa vigent aplicable, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet el dictamen següent:

I

(...)

II

La consulta exposa que l'Agència Tributària hauria sol·licitat una relació, per targeta i dia, de targetes sanitàries expedides a estrangers, que hagin estat utilitzades en els exercicis 2014, 2015 o 2016, especificant un contingut mínim de dades que inclou la data d'utilització.

Atès que la inclusió de la data d'utilització de la targeta suposaria identificar la data d'accés als serveis sanitaris, la consulta planteja el dubte sobre si **informar de la data d'accés als serveis sanitaris seria una comunicació de dades sanitàries.**

(...).

La consulta s'acompanya de còpia del requeriment d'obtenció d'informació que l'Agència Tributària hauria adreçat, que exposa el següent:

“En el marco de las actuaciones de obtención de información con trascendencia tributaria de carácter sistemático que realiza la Inspección de los Tributos, está

prevista la realización de diversas tomas de información (...), relacionadas con las prestaciones sanitarias y farmacéuticas para no residentes que obran en su poder.

Por ello, en virtud de las facultades atribuidas a la Inspección de los Tributos por la Ley General Tributaria y sus normas de desarrollo, se le requiere para que suministre la siguiente información con trascendencia tributaria, necesaria para el adecuado cumplimiento de las actuaciones que tienen encomendadas:

En relación con el uso de tarjetas sanitarias emitidas por la Seguridad Social a extranjeros beneficiarios de las prestaciones sanitarias y farmacéuticas en España, se solicita la siguiente información:

Relación, por tarjeta y día, de tarjetas sanitarias expedidas a titulares extranjeros (para sí mismos o para beneficiarios) que hayan sido utilizadas en cualquiera de los ejercicios 2014, 2015 o 2016, tanto respecto a prestaciones sanitarias como farmacéuticas. Dicha relación contendrá, al menos, los siguientes datos por cada tarjeta individual y día de utilización (un dato por tarjeta y día, con independencia del nº de veces que haya sido utilizada en el mismo día):”

L'escrit de requeriment d'informació de l'Agència Tributària enumera els següents camps d'informació sol·licitada:

“NIF del Organismo declarante; Razón social del Organismo declarante; Año al que se refiere el dato; Fecha de utilización; Nº de tarjeta sanitaria individual; Nº de tarjeta sanitaria del titular (Sólo en datos de Beneficiarios); Nº de la Seguridad Social; Nº Identificación español del Titular/Beneficiario (NIF, NIE, Pasaporte); Nº Identificación en el extranjero del Titular/Beneficiario; Apellidos y Nombre del Titular/Beneficiario; Titularidad (“T” si Titular, “B” si beneficiario); En caso de ser beneficiario, tipo de parentesco o relación con el asegurado; Fecha de nacimiento; Nacionalidad; Domicilio; Teléfono.”

Amb tot això, la consulta pregunta si el requeriment de dades efectuat per l'Agència Tributària s'ha de considerar ajustat a la normativa.

III

Situada la consulta en aquests termes, cal partir de la base que la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD) defineix en el seu article 3.a) les dades de caràcter personal com “*qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables*”.

Per la seva part, el Reglament de desplegament de l'LOPD (RLOPD), aprovat pel Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, concreta, en el seu article 5.1.f), que s'entén per dada personal “*qualsevol informació numèrica, alfabètica, gràfica, fotogràfica, acústica o de qualsevol altre tipus que concerneix persones físiques identificades o identificables*”, considerant com a persona identificable “*qualsevol persona la identitat de la qual es pugui determinar, directament o indirectament, mitjançant qualsevol informació referida a la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social*”, sempre que aquesta identificació no requereixi “*terminis o activitats desproporcionats*” (article 5.1.o).

La informació que l'Agència Tributària sol·licita (entre d'altres, les dades de caràcter identificatiu -nom i cognoms de titulars i beneficiaris, núms. de DNI, NIF, o el número de Seguretat Social o de targeta sanitària, el telèfon o l'adreça; les dades de

característiques personals -data de naixement, nacionalitat; les dades familiars -relació de parentiu entre beneficiaris i titulars-, o la informació sobre la utilització de la targeta sanitària), permet identificar directament persones físiques. Per tant, comunicar la informació sol·licitada suposaria comunicar informació concreta sobre si determinades persones estrangeres han estat tractades pel sistema sanitari català o si han rebut una prestació farmacèutica, ja sigui com a titulars o com a beneficiàries, en una data determinada, dins el període sol·licitat (entre 2014 i 2016).

Dit això, atès que el requeriment de l'Agència Tributària sol·licita conèixer, la data d'utilització de la targeta, la consulta pregunta si informar de la data d'accés als serveis sanitaris s'ha de considerar una comunicació de "dades sanitàries".

Segons disposa l'article 5.1.g) del RLOPD, són dades de caràcter personal relacionades amb la salut: *"les informacions que concerneixen la salut passada, present i futura, física o mental, d'un individu. En particular, es consideren dades relacionades amb la salut de les persones les referides al seu percentatge de discapacitat i a la seva informació genètica."*

Cal afegir que, segons disposa l'article 4.11) del Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril, general de protecció de dades (RGPD), en vigor des del 25 de maig de 2016, i que serà aplicable a partir del 25 de maig de 2018 (article 99 RGPD), les dades relatives a la salut són:

"datos personales relativos a la salud física o mental de una persona física, incluida la prestación de servicios de atención sanitaria, que revelen información sobre su estado de salud;"

En relació amb el concepte d'informació personal relativa a la salut, fem notar que, segons el Considerant 35 del RGPD:

"Entre los datos personales relativos a la salud se deben incluir todos los datos relativos al estado de salud del interesado que dan información sobre su estado de salud física o mental pasado, presente o futuro. Se incluye la información sobre la persona física recogida con ocasión de su inscripción a efectos de asistencia sanitaria, o con ocasión de la prestación de tal asistencia, de conformidad con la Directiva 2011/24/UE del Parlamento Europeo y del Consejo (1); todo número, símbolo o dato asignado a una persona física que la identifique de manera unívoca a efectos sanitarios; (...)."

Vistes aquestes previsions, la comunicació de la dada relativa a la data d'accés a una prestació d'assistència sanitària o farmacèutica, per part d'una persona concreta, o fins i tot el número de la targeta sanitària, que dona informació sobre la prestació de l'assistència, seria una comunicació d'informació personal de salut de les persones físiques afectades (art. 3.e) LOPD), protegida pels principis i garanties de la normativa de protecció de dades (LOPD, RLOPD, així com el Reglament (UE) 2016/679, de 27 d'abril, general de protecció de dades (RGPD), en vigor des del 25 de maig de 2016, i que serà aplicable a partir del 25 de maig de 2018 (article 99 RGPD).

La comunicació o cessió de dades personals, entesa com *"qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat"* (art. 3.i) LOPD), ha de sotmetre's al règim previst a l'article 11 de l'LOPD, segons el qual:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades"

amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.

(...)"

Cal tenir en compte que les dades de salut de qualsevol persona física es troben protegides d'una manera reforçada per la legislació aplicable, atès que es tracta d'informació sensible (art. 7 LOPD). En concret, l'article 7.3 de l'LOPD estableix el següent:

"Les dades de caràcter personal que facin referència a l'origen racial, a la salut i a la vida sexual només poden ser recollides, tractades i cedides quan, per raons d'interès general, així ho disposi una llei o l'afectat hi consenti expressament."

Per tant, a manca de consentiment de l'afectat (art. 3.e) LOPD), per al tractament de les dades de salut de les persones afectades serà necessari que concorrin raons d'interès general i que es prevegi en una norma amb rang de llei.

Així mateix, el RGPD, citat, preveu una protecció reforçada per a les categories especials de dades, entre d'altres, les dades de salut (article 9).

Pel que fa a les dades de salut, l'article 5.1 de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, disposa que *"tota persona té dret a que es respecti la confidencialitat de les dades que fan referència a la seva salut. Igualment, té dret que ningú que no hi estigui autoritzat hi pugui accedir si no és emparant-se en la legislació vigent"* (art. 5.1). En el mateix sentit, l'article 7 de la Llei estatal bàsica 41/2002, de 14 de novembre, reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica.

Amb tot això, és clar que la comunicació a l'Agència Tributària de la informació sol·licitada la utilització de targetes sanitàries emeses per la Seguretat Social, per part de persones estrangeres beneficiàries de prestacions sanitàries i farmacèutiques, durant el període de 2014 a 2016, a manca del consentiment de les persones afectades, haurà d'estar emparada en normes amb rang legal.

IV

Segons l'article 3.1 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, del Sistema Nacional de Salut (LSNS), l'assistència sanitària a Espanya, amb càrrec a fons públics, es garanteix a les persones que tenen la condició d'assegurades, entre d'altres, *"(...) las personas de nacionalidad española o de algún Estado miembro de la Unión Europea, del Espacio Económico Europeo o de Suiza que residan en España y los extranjeros titulares de una autorización para residir en territorio español, podrán ostentar la condición de asegurado."* (art. 3.3 LSNS). L'article 3.4 de la LSNS, concreta les persones que tenen la condició de beneficiari d'un assegurat, sempre que resideixin a Espanya (el cònjuge o persona amb anàloga relació d'afectivitat, l'ex cònjuge amb càrrec a l'assegurat, així com els descendents i persones assimilades a càrrec de l'assegurat, que siguin menors de 26 anys o tinguin una discapacitat en grau igual o superior al 65%).

Segons disposa l'article 3 bis), apartat 1, de la LSNS, el reconeixement i control de la condició d'assegurat correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS). Segons el mateix art. 3 bis), apartat 2: *“Una vez reconocida la **condición de asegurado o de beneficiario del mismo**, el derecho a la asistencia sanitaria se hará efectivo (...) **mediante la expedición de la tarjeta sanitaria individual.**”* L'assistència sanitària corresponent es vehicula a través de la targeta sanitària individual (TSI), regulada a l'article 57 de la LSNS.

Per tant, segons aquesta normativa, el reconeixement i el control de la condició d'assegurat o de beneficiari de les prestacions sanitàries correspon a l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS).

A això cal afegir que l'article 9 del Reial decret 1192/2012, de 3 d'agost, pel qual es regula la condició d'assegurat i de beneficiari a efectes de l'assistència sanitària a Espanya, a càrrec de fons públics, a través del Sistema Nacional de Salut (en endavant, RD 1192/2012), disposa el següent:

*“De conformitat amb el que disposa l'article 3 bis de la Llei 16/2003, de 28 de maig, l'**Institut Nacional de la Seguretat Social** i, si s'escau, l'**Institut Social de la Marina** poden obtenir dels òrgans de les administracions públiques que siguin competents en cada cas les **dades necessàries per poder verificar que concorren els requisits exigits per tenir la condició de persona assegurada o beneficiària**, així com, en els termes que preveu l'article 94 ter de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, les dades que siguin necessàries per determinar el nivell d'aportació de cada una d'elles a la prestació farmacèutica. La comunicació d'aquestes dades **no requereix el consentiment dels interessats.***

(...).”

Vistes aquestes previsions, cal assenyalar que la normativa preveu un flux informatiu de dades personals, que no requereix del consentiment dels afectats, que té per objecte el control del compliment dels requisits per tenir la condició de persona assegurada i, per tant, el control de la utilització de la TSI.

Ara bé, aquest flux informatiu té per cessionari l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS), i no altres destinataris, com ara, als efectes que interessin, l'Agència Tributària. Per tant, la comunicació de dades objecte de consulta no trobaria la seva habilitació, vistes aquestes previsions, en les normes referides a les funcions que, segons el dit marc normatiu, puguin correspondre a l'INSS.

Pel que fa a la prestació farmacèutica, a diferència de la prestació sanitària bàsica, es troba subjecta a l'aportació dels usuaris (art. 8.ter) LSNS).

Cal tenir en compte que, pel que fa a la determinació i control de l'aportació dels beneficiaris a la prestació farmacèutica, la normativa preveu un flux informatiu específic, que no té per cessionari l'Agència Tributària, sinó l'INSS. En concret, l'article 103 del Text refós de la Llei de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, aprovat per Reial decret legislatiu 1/2015, de 24 de juliol (i, en igual sentit, l'article 9 RD 1192/2012, citat), disposa el següent:

*“1. El Instituto Nacional de la Seguridad Social o, en su caso, el Instituto Social de la Marina podrá tratar los datos obrantes en los ficheros de las entidades gestoras y servicios comunes de la Seguridad Social y de las entidades que colaboran con las mismas que resulten imprescindibles para **determinar la***

cuantía de la aportación de los beneficiarios en la prestación farmacéutica. Dicho tratamiento, que no requerirá el consentimiento del interesado, se someterá plenamente a lo dispuesto en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, y sus disposiciones de desarrollo.

2. Del mismo modo, y con la finalidad a la que se refiere el apartado anterior, la **administración competente en materia tributaria podrá comunicar** al Instituto Nacional de la Seguridad Social o, en su caso, al Instituto Social de la Marina, sin contar con el consentimiento del interesado, los datos que resulten necesarios para determinar el nivel de renta requerido.

(...).

Així, la normativa citada (RDL 1/2015) podria habilitar la comunicació a l'INSS de determinada informació als efectes del control de l'aportació que els beneficiaris han de fer en relació amb la prestació farmacèutica rebuda (la qual es troba subjecta a l'aportació dels usuaris). Aquesta norma també preveu la comunicació de l'Agència Tributària a l'INSS, a efectes de determinar el nivell de renda esmentat.

En conseqüència, a la vista de la informació de què es disposa en emetre aquest dictamen, i vistes les previsions de la normativa estudiada -que preveu expressament determinats fluxos informatius, en relació amb la gestió i control de la prestació sanitària i farmacèutica, que tenen per cessionari l'INSS, i no l'Agència Tributària-, no sembla que la comunicació de la informació personal de persones directament identificables, en els termes sol·licitats en el requeriment, pugui considerar-se suficientment habilitada per aquesta normativa, des de la perspectiva del règim de comunicació de dades (art. 11 LOPD).

Això, sens perjudici que altra normativa amb rang de llei pugui habilitar la comunicació de les dades personals sol·licitades per l'Agència Tributària.

V

Dit això, pel que fa al marc normatiu en el que es situa la consulta, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (en endavant, LGT), estableix, en el seu article 93, que:

*"1. Las personas físicas o jurídicas, públicas o privadas, así como las entidades mencionadas en el apartado 4 del artículo 35 de esta ley, estarán **obligadas a proporcionar a la Administración tributaria toda clase de datos, informes, antecedentes y justificantes con trascendencia tributaria** relacionados con el cumplimiento de sus propias obligaciones tributarias o deducidos de sus relaciones económicas, profesionales o financieras con otras personas.*
(...).

En el requeriment de l'Agència Tributària, s'assenyala que la petició d'informació es fonamenta en les previsions de l'article 93 LGT, citat, i de l'article 94 LGT, segons el qual:

"1. Las autoridades, cualquiera que sea su naturaleza, los titulares de los órganos del Estado, de las Comunidades Autónomas y de las entidades locales; los organismos autónomos y las entidades públicas empresariales; las cámaras y corporaciones, colegios y asociaciones profesionales; las mutualidades de previsión social; las demás entidades públicas, incluidas las gestoras de la

*Seguridad Social y quienes, en general, ejerzan funciones públicas, **estarán obligados a suministrar a la Administración tributaria cuantos datos, informes y antecedentes con trascendencia tributaria recabe ésta** mediante disposiciones de carácter general o a través de requerimientos concretos, y a prestarle, a ella y a sus agentes, apoyo, concurso, auxilio y protección para el ejercicio de sus funciones.*

Asimismo, participarán en la gestión o exacción de los tributos mediante las advertencias, repercusiones y retenciones, documentales o pecuniarias, de acuerdo con lo previsto en las leyes o disposiciones reglamentarias vigentes.

(...)

*5. **La cesión de datos** de carácter personal que se deba efectuar a la Administración tributaria conforme a lo dispuesto en el artículo anterior, (...), **no requerirá el consentimiento del afectado**. En este ámbito no será de aplicación lo dispuesto en el apartado 1 del artículo 21 de la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal.”*

Per tal que la LGT pugui ser norma habilitant per a la cessió de dades, és necessari que la informació personal objecte de cessió tingui “trascendència tributària” i que sigui requerida per l’Administració tributària mitjançant una disposició de caràcter general o a través de requeriments concrets.

El requeriment de l’Agència Tributària, que s’adjunta a la consulta, es remet als articles 93 i 94 LGT, citats, i a l’article 29.2.f) LGT, segons el qual:

“2. Además de las restantes que puedan legalmente establecerse, los obligados tributarios deberán cumplir las siguientes obligaciones:

(...)

*f) **La obligación de aportar a la Administración tributaria** libros, registros, documentos o **información que el obligado tributario deba conservar en relación con el cumplimiento de las obligaciones tributarias propias o de terceros**, así como cualquier dato, informe, antecedente y justificante con trascendencia tributaria, a requerimiento de la Administración o en declaraciones periódicas. Cuando la información exigida se conserve en soporte informático deberá suministrarse en dicho soporte cuando así fuese requerido.”*

El requeriment de l’Agència Tributària fa referència a la funció d’inspecció tributària, que consisteix en l’exercici de les funcions administratives adreçades, entre d’altres, a la “realització d’actuacions d’obtenció d’informació **relacionades amb l’aplicació dels tributs**, d’acord amb allò establert als articles 93 i 94” de la LGT (art. 141.c) LGT).

L’article 142 de la LGT afegeix, respecte les facultats de la inspecció de tributs, que:

*“1. Las actuaciones inspectoras se realizarán mediante el examen de documentos, libros, contabilidad principal y auxiliar, ficheros, facturas, justificantes, correspondencia con trascendencia tributaria, bases de datos informatizadas, programas, registros y archivos informáticos relativos a actividades económicas, así como mediante la inspección de bienes, elementos, explotaciones y cualquier otro antecedente o información que deba de facilitarse a la Administración o que sea necesario para la **exigencia de las obligaciones tributarias**.*

(...).”

És a dir, la realització de les funcions inspectores de l'Administració tributària, podria habilitar una comunicació de dades personals, si aquesta està relacionada amb l'exigència de determinades obligacions tributàries.

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en ocasions anteriors (Dictàmens CNS 21/2014, CNS 6/2015, CNS 48/2015, o CNS 22/2016, disponibles al web www.apdcat.gencat.cat), té "transcendència tributària", d'acord amb l'anàlisi jurisprudencial d'aquest concepte jurídic indeterminat, aquella informació requerida per la hisenda el coneixement de la qual li resulti necessari per esbrinar si els subjectes passius estan o no al corrent de les seves obligacions tributàries (STS de 12 de novembre de 2003, entre d'altres), així com també aquella informació que la hisenda consideri que pot servir o tenir eficàcia en l'aplicació dels tributs (STS de 7 de juny de 2003, entre d'altres), és a dir, no només la necessària per establir la relació tributària, sinó qualsevol informació que porti a l'aplicació efectiva dels tributs. En definitiva, les sol·licituds d'informació, per tenir transcendència tributària, han de referir-se al compliment d'obligacions tributàries pròpies o de terceres persones (obligats tributaris).

Sembla clar que la transcendència tributària, que hauria de concórrer en el cas que ens ocupa per justificar la sol·licitud d'informació, hauria de referir-se a un tribut (impost, taxa o contribució especial) concret, en relació amb determinats obligats tributaris, que porti causa o estigui relacionat amb la prestació de l'assistència sanitària o farmacèutica s'hauria prestat, en aquest cas, a persones estrangeres.

El requeriment de l'Agència Tributària, més enllà de les referències fetes a les previsions citades de la LGT, i a d'altra normativa (entre d'altres, el Reglament de Gestió i Inspecció Tributària, aprovat per Reial Decret 1065/2007, de 27 de juliol), no fa referència específica a tributs en relació amb els quals pugui interpretar-se que sol·licita la informació.

En relació amb això, cal fer notar que un dels principis informadors del sistema de salut pública, consisteix en el finançament públic del SNS, d'acord amb el sistema vigent de finançament autòmic (art. 2.e) i art. 10 LSNS).

En concret, pel que fa a la prestació sanitària, segons disposa l'article 8.bis, apartat 1, de la LSNS: *"La cartera común básica de servicios asistenciales del Sistema Nacional de Salud comprende todas las actividades asistenciales de prevención, diagnóstico, tratamiento y rehabilitación que se realicen en centros sanitarios o sociosanitarios, así como el transporte sanitario urgente, cubiertos de forma completa por financiación pública."*

En canvi, altres prestacions, com ara la prestació farmacèutica (art. 16 LSNS) -a la que també es refereix el requeriment de l'Agència Tributària-, forma part de la cartera comú suplementària del SNS i, com a tal, es troba *"subjecta a aportació de l'usuari"*, segons disposa l'article 8 ter) de la mateixa LSNS.

Ara bé, el fet que la prestació de serveis assistencials de l'àmbit sanitari sigui objecte de finançament públic (ja sigui de forma completa, com ara l'assistència sanitària, o bé amb aportació dels usuaris, com en el cas de la prestació farmacèutica), no comporta necessàriament la concurrència de la "transcendència tributària", esmentada. El fet que la despesa generada per la prestació d'assistència sanitària i farmacèutica a determinades persones –en aquest cas, persones estrangeres-, s'hagi de sufragar, en tot o en part, a través de sistemes de finançament públic, no determina automàticament que el flux informatiu objecte de consulta (dades personals de salut de les persones estrangeres, assegurades o beneficiàries, que han rebut l'assistència), sigui necessari

per a l'aplicació efectiva d'un determinat tribut, i per tant, que tingui "transcendència tributària".

Segons disposa l'article 13.j) de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de Taxes i preus públics de l'Estat, poden establir-se taxes per la prestació de serveis o per la realització d'activitats en règim de dret públic en relació, entre d'altres, amb els serveis sanitaris.

El Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya (TRLTPP), aprovat pel Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, estableix una taxa per la "renovació i reposició de la targeta sanitària individual".

Segons l'article 21.25-1 del TRLTPP: "*Constitueix el fet imposable de la taxa la renovació i reposició de la targeta sanitària individual per causes no imputables a l'Administració, com són els casos de robatori, deteriorament o pèrdua.*" Segons l'article 21.25-2 de la mateixa norma, el subjecte passiu de la taxa a títol de contribuent és la persona física que sol·licita la renovació de la targeta sanitària que acredita el seu dret a l'assistència sanitària.

La taxa esmentada s'aplica només en cas de renovació de la TSI, supòsit en el qual la informació de les persones obligades tributàries podria tenir rellevància tributària. En aquest cas, la imposició d'una obligació tributària en una norma amb rang legal (TRLTPP), podria habilitar la comunicació de dades dels obligats tributaris.

Ara bé, l'objecte del requeriment de l'Agència Tributària no és la sol·licitud d'informació referida a persones assegurades o beneficiàries que hagin pogut renovar la TSI, sinó a qualsevol persona estrangera beneficiària de serveis sanitaris o farmacèutics que faci ús de la TSI. Per tant, sembla clar que la normativa reguladora d'aquesta taxa no pot suposar una habilitació suficient per a la comunicació de dades personals de salut, en els termes del requeriment de l'Agència Tributària.

També cal tenir en compte que l'article 3 de la LSNS, citat, relatiu a la condició d'assegurat, regula la prestació d'assistència sanitària mitjançant el pagament de la corresponent contraprestació o quota derivada de la subscripció d'un conveni especial, únicament per a aquelles persones que "*no tinguin la condició d'assegurat o de beneficiari*" (art. 3.5 LSNS). Això podria comportar que algunes persones estrangeres que no tinguin aquesta condició segons la normativa, que han rebut assistència mèdica durant el període esmentat (2014-2016) hagin de fer front al pagament de determinada quota, si es dona el supòsit de l'article 3.5 LSNS.

Ara bé, més enllà de la naturalesa tributària o no d'aquest ingrés, en qualsevol cas, això només afectaria, si escau, a determinades persones estrangeres que es puguin trobar en el supòsit previst en l'article 3.5 LSNS, qüestió que es desconeix, atesa la informació aportada.

En qualsevol cas, als efectes que interessin, la previsió de l'article 3.5 LSNS tampoc no seria una norma habilitadora suficient per a la comunicació de les dades de totes les persones estrangeres ateses, que sol·licita l'Agència Tributària, en els termes del requeriment citat, sinó només d'algunes d'elles.

Més enllà d'aquestes consideracions, ni en la consulta formulada a aquesta Autoritat ni en el requeriment formulat per l'Agència Tributària s'exposen altres elements que puguin justificar la transcendència tributària de la informació requerida.

Per tot l'exposat, cal concloure que no es desprèn de la normativa estudiada que la prestació d'atenció sanitària i farmacèutica a persones estrangeres, ja sigui com a

titulars de la TSI i assegurades o com a beneficiàries, es trobi sotmesa a un pagament d'un tribut, impost o taxa específica i general per a aquestes persones i, per tant, no sembla que concorri, en la informació personal sol·licitada, la transcendència tributària amb relació al compliment d'obligacions tributàries dels afectats. Tot això sens perjudici d'admetre igualment que, en funció de quines siguin les circumstàncies concretes que motivin el requeriment d'informació, si que pugués concorre aquesta circumstància. Caldria valorar-ho però a la vista d'aquestes circumstàncies.

VI

Com ha quedat dit, l'article 94.1 LTG disposa que l'Administració Tributària pot recollir la informació amb transcendència tributària mitjançant disposicions de caràcter general, "o a través de requeriments concrets."

Sens perjudici de les consideracions fetes respecte la transcendència tributària en el cas que ens ocupa, cal tenir en compte que el requeriment de l'Agència Tributària no es formula en relació amb la informació personal d'un obligat tributari identificat, ni tan sols respecte un grup especificat d'obligats tributaris, sinó en relació amb totes les persones estrangeres que hagin estat ateses durant un període determinat (2014 a 2016). És a dir, el requeriment abasta un número indeterminat i quantitativament rellevant de persones físiques, respecte les quals es sol·licita informació especialment protegida, com són les dades de salut.

Com ha fet avinent aquesta Autoritat en dictàmens anteriors, aquesta qüestió resulta clarament rellevant des del punt de vista de la protecció de dades, atès que la proporcionalitat del tractament, en aquest cas de la sol·licitud d'informació, és un element clau a l'hora de valorar la seva legitimitat, tal com es desprèn de l'article 4 de la LOPD, relatiu al principi de qualitat de les dades.

Doncs bé, l'existència de requeriments generals d'informació amb transcendència tributària, "*siempre que aparezcan suficientemente motivados y se adopten siguiendo los cauces previstos en la norma*", pot entendre's que troben la seva justificació, d'acord amb la jurisprudència (STS de 13 de novembre de 2014, entre d'altres), en el fet que "*en principio, todo sujeto pasivo de no importa qué tributos está sujeto a la potestad de comprobación e inspección de la Administración tributaria*".

En aquests casos "*la Administración puede obtener información, (...) imponiendo a ciertas personas a través de normas de carácter general la obligación de suministrar periódicamente los citados datos con transcendencia fiscal, no mediando requerimiento; (...)*" (STS de 7 de febrer de 2014, entre d'altres).

El requeriment d'informació pot referir-se no només a una persona concreta, sinó també a un conjunt de persones relacionades amb una investigació concreta. Però en el cas que ens ocupa no s'explicita quina és la justificació del requeriment d'informació respecte un col·lectiu tan ampli. Per això, no és possible que aquesta autoritat pugui considerar justificada la necessitat de comunicar la informació.

A manca d'aquesta concreció respecte d'una investigació concreta, no queda suficientment motivada la comunicació d'informació d'un nombre indeterminat i tan ampli de persones físiques (totes les persones estrangeres, siguin assegurades o beneficiàries, que hagin rebut assistència sanitària o farmacèutica durant un període de tres anys) que, tal i com exigeix la jurisprudència citada, requeriria disposar d'una disposició de caràcter general que preveïés expressament aquesta sol·licitud d'informació.

VII

Qüestió diferent és que determinada informació sobre la despesa global que genera l'atenció sanitària o farmacèutica que les Administracions públiques presten a determinat col·lectiu (en el cas que interessa, les persones estrangeres ateses), pugui tenir rellevància a efectes de gestió i determinació del pressupost relatiu a la dita despesa.

En aquest sentit, com ha quedat dit, la normativa preveu que la prestació de serveis sanitaris i farmacèutics és objecte de finançament públic, ja sigui total o parcialment, finançament que pot provenir, en tot o en part, de tributs de diversa naturalesa que les Administracions competents recaptin (IRPF, impost de societats, IVA, impostos especials, etc).

En aquest sentit, pot ser necessari que les Administracions competents puguin disposar d'informació sobre la despesa generada per la dita atenció sanitària, als efectes de determinar, si escau, entre d'altres, la càrrega impositiva que aquesta despesa pot generar en el conjunt dels ciutadans.

Ara bé, en cas de concórrer aquesta finalitat en la sol·licitud formulada per part de l'Agència Tributària –qüestió que, d'altra banda, com ha quedat dit, el requeriment no especifica-, des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades no sembla que això hagi de comportar necessàriament la identificació de les persones estrangeres que han fet ús de la TSI i que, per tant, han rebut assistència sanitària o farmacèutica.

Per assolir aquesta finalitat, semblaria suficient comunicar la informació sol·licitada per l'Agència Tributària de manera agregada (el nombre de persones estrangeres ateses, si han estat ateses en qualitat d'assegurades o de beneficiàries, sense excloure altra informació complementària sobre l'assistència rebuda), és a dir, sense permetre la identificació de les persones físiques que han estat ateses.

Per això, no es pot descartar la comunicació a l'Agència Tributària, en forma agregada o dissociada, de determinada informació sobre la despesa generada per l'atenció sanitària i farmacèutica que han rebut determinats assegurats o beneficiaris, com ara, en el cas que ens ocupa, les persones estrangeres ateses durant el període 2014 a 2016.

Ara bé, cal tenir present que, perquè la dissociació pugui ser considerada suficient als efectes de l'LOPD, cal que amb l'aplicació del procés de dissociació (art. 3.j) LOPD) resulti realment impossible associar una determinada dada amb un individu determinat. Es considera, en aquest sentit, que l'afectat no és determinable o identificable quan la seva identificació exigeix terminis o activitats desproporcionades (art. 5.1.o) RLOPD).

D'acord amb aquestes consideracions, es fan les següents,

Conclusions,

La comunicació de la informació sobre la utilització dels serveis sanitaris i prestacions farmacèutiques per part de persones estrangeres identificables requerida per l'Agència Tributària a partir del que estableix la LGT només seria possible si s'acredita la transcendència tributària d'aquesta informació en relació amb una persona o un conjunt

de persones concretes. A partir de la informació aportada amb la consulta, no es pot concloure aquesta transcendència.

Barcelona, 24 de novembre de 2017